

समवेक्ष्य अनुरुध्य संभारान् जयसाधनानि ॥ ६७ ॥ आभ्यंतरान् श्रोत्रादीन् मनोमयान् मनसोविकारभूतान् तथा च श्रुतिः मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीति ॥ ६८ ॥ राजानोरावणादयः राज्यविभ्रमैः ऐश्वर्यविलासैः स्वकर्मभिः सीताहरणादिभिः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ पंच इंद्रियाणि पंच प्रयोजनानि शब्दश्रवणादीनि येषां तान् उत्पततः उत्पद्येन गच्छतः त्वंतु अजितचित्तत्वाद्दुःसंगाच्चापद्रुस्तोसीति भावः ॥ ७१ ॥ अनायासः अचांचल्यं ॥ ७२ ॥ तितिक्षाद्वंद्वसहनशीलता वाक्गुणा असंबद्धप्रलापाद्रक्षिता अंत्येषु नीचेषु त्वत्पुत्रेष्वाजवादि कुंभवाक्त्वं च नास्तीति तैः स्याः ॥ ७३ ॥ आक्रोशो ह्यक्षभाषणं परिवादो निंदा तयोर्वक्तात्व

समवेक्ष्येह धर्मार्थौ संभारान् योधि गच्छति ॥ सर्वैः संभृतसंभारः सततं सुखमेधते ॥ ६७ ॥ यः पंचाभ्यंतरान् शत्रून् विजित्य मनोमयान् ॥ जिगीषति रिपून् न्यान् रिपवो भिभवंति ॥ ६८ ॥ दृश्यं ते हि महात्मानो बध्यमानाः स्वकर्मभिः ॥ इंद्रियाणामनीशत्वाद् राजानो राज्यविभ्रमैः ॥ ६९ ॥ असंत्यागात्पापकृता मपापांस्तु ल्योदं डः स्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केणार्द्रं दत्यते मिश्रभावात् तस्मात्पापैः सह संधिन कुर्यात् ॥ ७० ॥ निजानुत्पततः शत्रून् च पंच प्रयोजनान् ॥ यो मोहान्न निगृह्णाति तमापद्रुसते नरं ॥ ७१ ॥ अनसूयार्जवंशौ च संतोषः प्रियवादिता ॥ दमः सत्यमनायासो न भवंति दुरात्मनां ॥ ७२ ॥ आत्मज्ञानमनायासस्ति तिक्षा धर्मनित्यता ॥ वाक्चैव गुप्तादानं च नैतान्यंत्येषु भारत ॥ ७३ ॥ आक्रोशपरिवादाभ्यां विहिंसं त्यबुधाबुधान् ॥ वक्ता पापमुपादत्ते क्षममाणो विमुच्यते ॥ ७४ ॥ हिंसा बलमसाधूनां राज्ञां दंडविधिर्वलं ॥ शुश्रूषा तु बलं स्त्रीणां क्षमा गुणवतां बलं ॥ ७५ ॥ वाक् संयमो हि नृपते सुदुष्करतमो मतः ॥ अर्थवच्च विचित्रं च न शक्यं बहु भाषितुं ॥ ७६ ॥ अभ्यावहति कल्याणं विविधं वाक् सुभाषिता ॥ सैव दुर्भाषिताराजन्न न र्था योपपद्यते ॥ ७७ ॥ रोहते सायकैर्विद्धं वनं परशुनाहतं ॥ वाचा दुरुक्तं बीभत्सं न संरोहति वाक् क्षतं ॥ ७८ ॥ कर्णिनालीकनाराचान्निर्हरंति शरीरतः ॥ वाक्शल्यस्तु न निर्हर्तुं शक्यो हृदि शयो हिसः ॥ ७९ ॥ वाक्सायकावदनान्निष्पतंति यैराहतः शोचति रात्र्यहानि ॥ परस्य नामर्मसुते पतंति तान्यं दितो नावसृजेत्परेभ्यः ॥ ८० ॥ यस्मै देवाः प्रयच्छंति पुरुषाय पराभवं ॥ बुद्धितस्यापकर्षंति सो वाऽचीनानि पश्यति ॥ ८१ ॥ बुद्धौ कलुषभूतायां विनाशो प्रत्युपस्थिते ॥ अनयो नयसंकाशो हृदयान्नापसर्पति ॥ ८२ ॥ सेयं बुद्धिः परीता ते पुत्राणां भरतर्षभ ॥ पांडवानां विरोधे न न चैनानवबुध्यसे ॥ ८३ ॥ राजालक्षणसंपन्नश्चैलोक्यस्यापि यो भवेत् ॥ शिष्यस्ते शासिता सोऽस्तु धृतराष्ट्रयुधिष्ठिरः ॥ ८४ ॥

॥ ७५ ॥ वाक् संयमो नियतं वचनं विचित्रं च मत्कारयुक्तं ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ बीभत्सं निदितं यतो न संरोहति ॥ ७८ ॥ कर्णी कर्णाकृतिफलको बाणः नालीकः नलिकया प्रक्षेप्यो बाणः निर्हरंति निःसारयंति ॥ ७९ ॥ नामर्मसुक्तिमुर्मस्वेव सभायां द्रौपदी प्रतिदुर्वचनं वदतां त्वत्पुत्राणामपराधः क्षंतुमयोग्योऽस्तीति भावः ॥ ८० ॥ अवाचीनानि नीचकर्माणि ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ शिष्यस्ते त्वदाज्ञाकारी शासिता पृथिव्याः ॥ ८४ ॥

तुत्रः हिंस्रश्चातो नासौ जयभाक् ॥ ७४ ॥